

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 215/2491

อัยการกาญจนบุรีโจทก์ นายเบิ้ม ประทุมสูตรจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

ฟ้องว่าจำเลยหน่วงเหนี่ยวกักขังคนเพื่อเอาสินไถ+บทก.ม. ขอให้ลงโทษ+เพียง ก.ม.อาญามาตรา 270 เท่านั้น ย่อมต้องเข้าใจว่าหมายถึงมาตรา 270 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย(ฉบับที่ 4)477 แล้ว ศาลลงโทษตามพ.ร.บ.ที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ไม่เป็นการเกินคำขอท้ายฟ้อง.โจทก์ฟ้องหาว่าจำเลยสมคบกันบังอาจหน่วงเหนี่ยวกักขังนางคล้อย เด็กชายบุญส่งโดยมิบังควรเพื่อเอาสินไถ และใช้อำนาจด้วยกำลังกายหรือข่มขู่ด้วยวาจาขู่เชิญข่มขืนกระทำชำเรานางคล้อย ขอให้ลงโทษตาม ก.ม.อาญามาตรา ๒๔๓,๒๗๐. ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามก.ม.อาญา ม.๒๔๓,๒๗๐ ละพ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญาตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๔)มาตรา ๓,๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า การที่ศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม. ลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๔)๒๔๗๗ มาตรา ๓,๔ ซึ่งโจทก์มิได้ระบุท้ายฟ้องนั้นมิชอบ จึงแก้เป็นว่าให้ลงโทษตาม ม.๒๔๓,๒๗๐ โจทก์,จำเลยฎีกา ศาลฎีกา เห็นว่า แต่เดิมเรื่องจับคนเพื่อสินไถนี้ไม่มีบัญญัติไว้ใน ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๒๗๐ โดยเฉพาะต่อมา พ.ร.บ.ที่กล่าวนั้นให้เติมความเรื่องนี้ลงในมาตรา ๒๗๐ เมื่อเป็นดังนี้ เพียงแต่ระบุก.ม.ลักษณะอาญา ๒๗๐ เท่านั้นก็ต้องเข้าใจว่า หมายถึงมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จึงพิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตามมาตรา ๒๔๓ และมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 215/2491อัยการกาญจนบุรีโจทก์นายเบิ้ม ประทุมสูตรจำเลย ป.อ. ม. 270, ม. 71 ป.วิ.อ. ม. 158, ม. 192ฟ้องว่าจำเลยหน่วงเหนี่ยวกักขังคนเพื่อเอาสินไถ+บทก.ม. ขอให้ลงโทษ+เพียง ก.ม.อาญามาตรา 270 เท่านั้น ย่อมต้องเข้าใจว่าหมายถึงมาตรา 270 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย(ฉบับที่ 4)477 แล้ว ศาลลงโทษตามพ.ร.บ.ที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ไม่เป็นการเกินคำขอท้ายฟ้อง.โจทก์ฟ้องหาว่าจำเลยสมคบกันบังอาจหน่วงเหนี่ยวกักขังนางคล้อย

คำพิพากษา

เด็กชายบุญส่งโดยมิบังควรเพื่อเอาสินไถและใช้อำนาจด้วยกำลังกายหรือข่มขู่ด้วยวาจาขู่เชิญข่มขืนกระทำชำเรานางคล้อย ขอให้ลงโทษตาม ก.ม.อาญามาตรา ๒๔๓,๒๗๐. ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามก.ม.อาญา ม.๒๔๓,๒๗๐ ละพ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญาตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๔)มาตรา ๓,๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า การที่ศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม. ลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๔)๒๔๗๗ มาตรา ๓,๔ ซึ่งโจทก์มิได้ระบุท้ายฟ้องนั้นมิชอบ จึงแก้เป็นว่าให้ลงโทษตาม ม.๒๔๓,๒๗๐ โจทก์,จำเลยฎีกา ศาลฎีกา เห็นว่า แต่เดิมเรื่องจับคนเพื่อสินไถนี้ไม่มีบัญญัติไว้ใน ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๒๗๐ โดยเฉพาะต่อมา พ.ร.บ.ที่กล่าวนั้นให้เติมความเรื่องนี้ลงในมาตรา ๒๗๐ เมื่อเป็นดังนี้ เพียงแต่ระบุก.ม.ลักษณะอาญา ๒๗๐ เท่านั้นก็ต้องเข้าใจว่า หมายถึงมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จึงพิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตามมาตรา ๒๔๓ และมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว(ศิลปสิทธิวิจิตรชัย-จารุญเฑียรศาสตร์-มนุญกันย์วิมลสาร)ศาลชั้นต้น - หลวงเจริญฤทธิศาสตร์ ศาลอุทธรณ์ - พระประศาสน์วิจิตรชัยแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำ

ศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้อง
หาว่าจำเลยสมคบกันบังอาจหน่วงเหนี่ยวกักขังนางคล้อย เด็กชายบุญส่งโดยมิบังควรเพื่อเอาสินไถ
และใช้อำนาจด้วยกำลังกายหรือข่มขู่ด้วยวาจาขู่เข็ญข่มขืนกระทำการชำเรานางคล้อย ขอให้ลงโทษ
ตาม ก.ม.อาญามาตรา ๒๔๓,๒๗๐. ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามก.ม.อาญา ม.๒๔๓,๒๗๐
ละพ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญาตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ก.ม.ลักษณะอาญา ๒๔๗๗
(ฉบับที่ ๔)มาตรา ๓,๔ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า การที่ศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.แก้ไข
เพิ่มเติม ก.ม. ลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๔)๒๔๗๗ มาตรา ๓,๔ ซึ่งโจทก์มิได้ระบุท้ายฟ้องนั้นมิชอบ จึง
แก้เป็นว่าให้ลงโทษตาม ม.๒๔๓,๒๗๐ โจทก์,จำเลยฎีกา ศาลฎีกา เห็นว่า แต่เดิมเรื่องจับคนเพื่อ
สินไถนี้ไม่มีบัญญัติไว้ใน ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๒๗๐ โดยเฉพาะต่อมา พ.ร.บ.ที่กล่าวนั้นให้เติม
ความเรื่องนี้ลงในมาตรา ๒๗๐ เมื่อเป็นดังนี้ เพียงแต่ระบุก.ม.ลักษณะอาญา ๒๗๐ เท่านั้นก็ต้อง
เข้าใจว่า หมายถึงมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จึงพิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตามมาตรา ๒๔๓
และมาตรา ๒๗๐ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว

องค์คณะ

ศิลปสิทธิวิจิตรฉัย · จำรูญเนติศาสตร์ · มนูญวิมลสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/215/2491>